

SZI- VÁR- VÁNY

2001. MÁJUS 5

HERVAY GIZELLA

VONAT-MESE

Kobak egészen kicsi fiú volt, még nem utazott vonattal. Igaz, hogy minden reggel mondogatta: – Én már nagy fiú vagyok, elérem a lekvárt – de elárulom nektek, nem érte el, Mama kellett, hogy felemelje, s úgy vették le a lekvárt ketten a polcról. Úgy is fogták meg ketten, nehogy eltörjön a lekváros üveg. Mindenestre, amikor Mama megkente a kenyeret, Kobak megint kijelentette:

– Én már nagy fiú vagyok, mind meg-
eszem – és meg is ette. No de azért mégsem volt olyan nagy fiú.

Így aztán, amikor Mama megmondta neki, hogy vonattal fognak utazni, nem tudta elképzelni, hogy milyen is lesz az utazás. Mama elővett egy bőröndöt, abba becsomagolták az ingecskéit, nadrágocskáit, de Mama nem akarta becsomagolni se a párnát, se a szőnyeget. Pedig Kobak nagyon szeretne volna. Végül is becsukták a bőröndöt, és ekkor Kobak hirtelen elszomorodott.

– Hol a vonat? Miért nem jön? – kiabált, és nézett ki az ablakon, hátha jön az utcán valahol. De nem jött, és Mama

kacagott. Kobak az ajtót is kinyitotta, hogy be tudjon jönni a vonat a szobába, ha megérkezik. De Mama becsukta az ajtót, és öltöztetni kezdte Kobakot.

Autón mentek ki az állomásra Mamával, és egyáltalán nem olyan volt a vonat, mint a kis játékvonatok, amik a szobában is tudnak járni. No de hát ez már így szokott lenni. A vonatban aztán Kobak rengeteg vonatot rajzolt.

A vonatok jobban hasonlítottak autóhoz, mint vonathoz, mert Kobak szerint a vonat olyan, mint az autó, csak sok kereke és sok ablaka van.

Ha ti jobban megfigyeltétek a vonatot – és gondolom, hogy igen, hiszen ti már valóban nagyok vagytok –, akkor rajzoljátok le, és

Fodor Dávid, Szatmárnémeti

küldjétek el Kobaknak. Nagyon fog örülni. Mert ő még csak autót tud rajzolni meg olyan vonatot, ami olyan, mint az autó, csak sok kereke és sok ablaka van. Hiszen Kobak még egészen kicsi fiú.

CSEH KATALIN JÁRMŰVEK

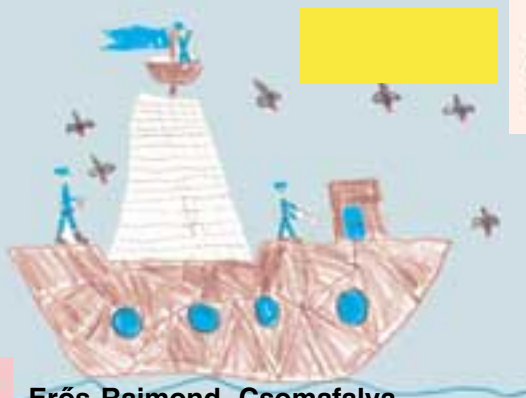
Itt a szekér,
 hogy dögög!
 Ott a mozdony,
 hogy pöfög!
 Amott meg a villamos
 zakatol és illan most...
 A kocsik meg zúgnak-búgnak:
 csendet törnek, csöndet fúrnak;
 ám a hajó vízre való,
 tengerre száll, ha jó hajó.

György Emil,
Gyergyószentmiklós

Agatity Andrea, Szabadka

Erős Rajmond, Csomafalva

KETTEN EGYSZERRE
 INDULNAK,
 EGYIK ÉPPEN ÚGY
 SZALAD, MINT A MÁSIK,
 MÉGSE ÉRIK UTOL
 EGYMÁST SOHA.

Czirják Zalán,
Gyergyószentmiklós

ERDŐN TEREM,
 VÍZBEN JÁR,
 EMBERT HORD A
 PADLÓJÁN.
 MI AZ?

Félegyházi
Szabolcs,
Kolozsvár

AUTÓ

KERÉKPÁR

HAJÓ

SZEKÉR

MOZDONY

REPÜLŐ

HELIKOPTER

MOTORBICIKLI

VASBIKA
VASMEZŐN
VASSZEKERET
HÚZ.
MI AZ?

Pásztor Delinke,
Marosvásárhely

Anisie István,
Élesd

NEM ETETIK ZABBAL,
NEM HAJTJÁK
OSTORRAL,
MÉGIS HA SZÁNT,
NÉGY EKÉVEL JÁR.

Bereczki Gábor, Érbogyzsló

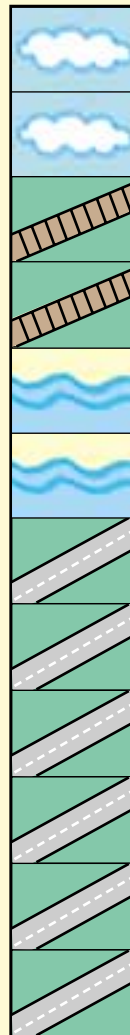
Ragaszd mindenik jármű mellé
a nevét, és annak jelét, hogy
hol közlekedik.

CSÓNAK

AUTÓBUSZ

TRAKTOR

VILLAMOS

GERGŐ KISAUTÓJA

Gergő kedvencei a kisautók. Közülük csak egyet nem szeret, mert az mindig hátrafelé halad.

– Ásd el magad! Nem tartozol a csapatba! – szidja szegényt, ha megjelenik a reggeli sorkozóóra.

Egy este, amikor a játékok pihenni tértek, a kisautó egy búcsúkörrel kihátrált a szobából. A Hold elkísérte a homokbuckáig.

– Itt eláshatom magam? – kérdezte tisztelettel a kisautó.

Befészkelte magát a puha homokba, és mély álomba merült.

Reggel kapirgálásra ébredt.

– Ki vagy? Mi vagy? – kérdezte a látogató.

– Vándorló kisautó vagyok.

– Én meg mindenki kakaskája vagyok, mert mindenütt jól érzem magam. Hát járni tudsz-e? – érdeklődött a kiskakas, miután kíváncsian körbekapirgálta.

– Döcögök, döcögök, visszafele körözök – szólalt meg szomorúan a masina.

– Megengeded, hogy megvizsgáljalak? – kérdezte a kukurikú.

Csőrével háromszor megkopogtatta a beteg kereket, és egy kakasszempillantás alatt helyére került a meglazult szeg.

– Köszönöm – hálálkodott a kisautó.

Aztán útnak indultak. Hol a kisautó vitte a kiskakast, hol a kiskakas a kisautót.

Magasan járt a napocska, amire egy furcsa hegyhez érkeztek. A bátor kakaska felrepült a hegy tetejére. Itt meg két akkora fület talált, hogy ijedtében elkukorékoltta magát:

– Hisz ez egy elefánt! De hol van az ormánya?
– Felakadt egy almafára. Ezért nem tudtam ma trombitálni. Pedig nagy szükségem lenne a gyakorlásra – sópánkodott az elefánt.

– Szívesen segíthetünk. Máris indulunk – szállt le a kakas a kisautóhoz. – Elefánt úr nagyon búsul az ormánya miatt, vissza kell mennünk az almafához.

Az almafaig eljutottak, de az ormány sehogy sem akart leszállni a fa tetejéről.

– Ijesszük meg az almafát! – tanácsolta a kiskakas, és bőszt kukorékolásba kezdett.

Az almafa rázkódott, hajladozott, de nem az ijedtségtől, hanem a kacagástól. És hullt, potyogott a sok alma, ám az ormány mozdulatlan maradt.

– Szaladjunk! – kiabálta a kiskakas, mert az almából bőven jutott az ő fejére is.

– És az ormány?

– Ott marad! – válaszolta röptében a kakas.

– Ezt nem tehetjük! Megígértük, ha-

zavisszük! – állt keményebben a kerekére a kisautó, és akkorát dudált, hogy az ormány azonnal leesett a fáról.

A jókedvű tücskök összemuzsikálták a se-rény bogarakat. Ezek meg fontak olyan fűszál-kötelet, hogy még a kiskakas is megcsodálta. Odakötötték a nagy ormányt a kisautóhoz, a szentjánosbogarak világítottak, a tücskök muzsikáltak, a szarvasbogarak pedig figyelték az utat, hogy a kisautó el ne tévedjen.

Mire megvirradt, az ormány szerencsésen megérkezett a gazdájához. Az elefánt kedvére trombitálhatott, a kiskakas körbekapirgálta, a kisautó pedig hazaindult Gergőhöz a reggeli sorakozóóra.

S-sz, beh
sok
súly!
Meg se
mozdul!
Friss sze-
net, ha
bekapok:
messze,
messze
szaladok,
szaladok...
Illyés Gyula

CSEH KATALIN

Gyufásdoboz-vonat

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer egy gyufaskatulya. Ott lapult szegény a konyhaszekrény fiókjában, a kutya sem törődött vele. A hosszú fiókéjszakában kilométeres álmokat álmodott. Így teltek a napok, egyik a másik után.

Egyszer valaki megszánta, és gombostűket tett bele. Majd miután azok is rendre elfogytak belőle, a háziasszony kidobta az elárvult gyufásdobozt.

Így talált rá egy szőke copfos kislány. Megtetszett neki, haza is vitte sok-sok üres gyufásdoboz társaságába.

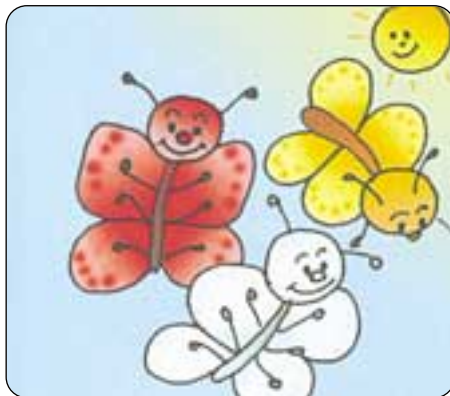
A kislány vonatot készített belőlük a kisöccse születésnapjára. Szépen bevonta őket fényes papírral: az egyiket ezüstös csillagossal, a másikat piros babossal, a harmadikat apróvirágossal...

A mi dobozánk nagyon elégedett volt, ő került közvetlenül a mozdony mögé, és gyönyörű királykék sellyempapírba öltöztette a lányka. Többé nem is gondolt a konyhaszekrény fiókjára, még álmában sem.

A HÁROM PILLANGÓ

A Nemzeti Tankönyvkiadó Lexi
iskolás lesz c. könyvéből

Három pillangótestvér vidáman
repdesett a napsütésben.

Hirtelen eleredt az eső.
Hová meneküljenek?

- Piros tulipán, engedj be
szirmaid közé.
- Téged beengedlek, a sárgát és
a fehérét nem.

- Nem hagyom el a testvéreimet,
inkább velük ázom-fázom.

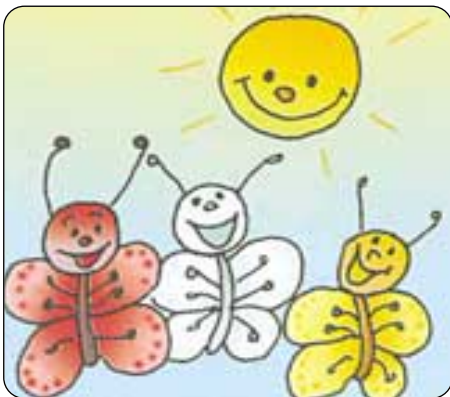
- Csak a sárga pillangónak
nyitom ki kelyhemet.

– A fehér pillangót befogadom, a sárgát és a pirosat nem.

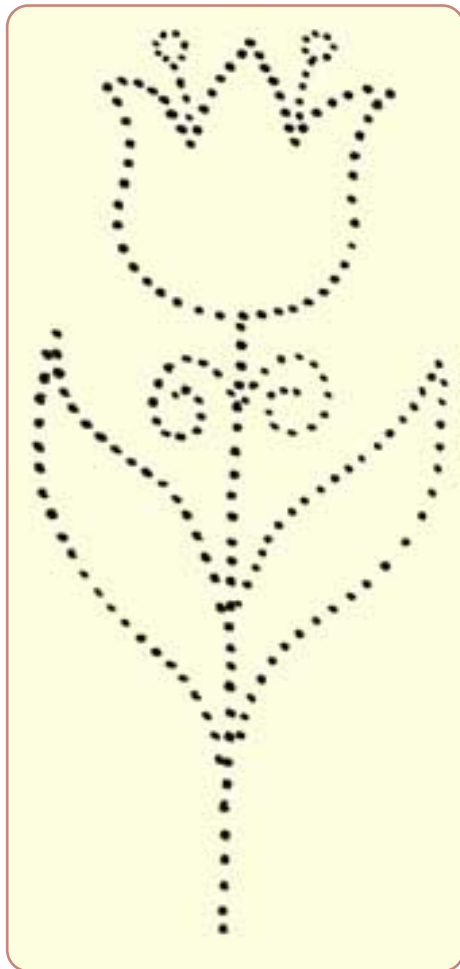
A testvérek nem hagyták el egymást, inkább a napot kérték: “Süss fel, nap, szárogasd meg szárnyunkat”.

A napocska kisütött, s ők újra vidáman táncoltak.

A hátsó borítóról kivágott pillangókhoz hajtogass három tulipánt (áprilisi Szivárvány, 7. oldal), és játszd el testvéreiddel a mesét anyák napjára.

Kösd össze a pontokat, és színezd ki a tulipánt.

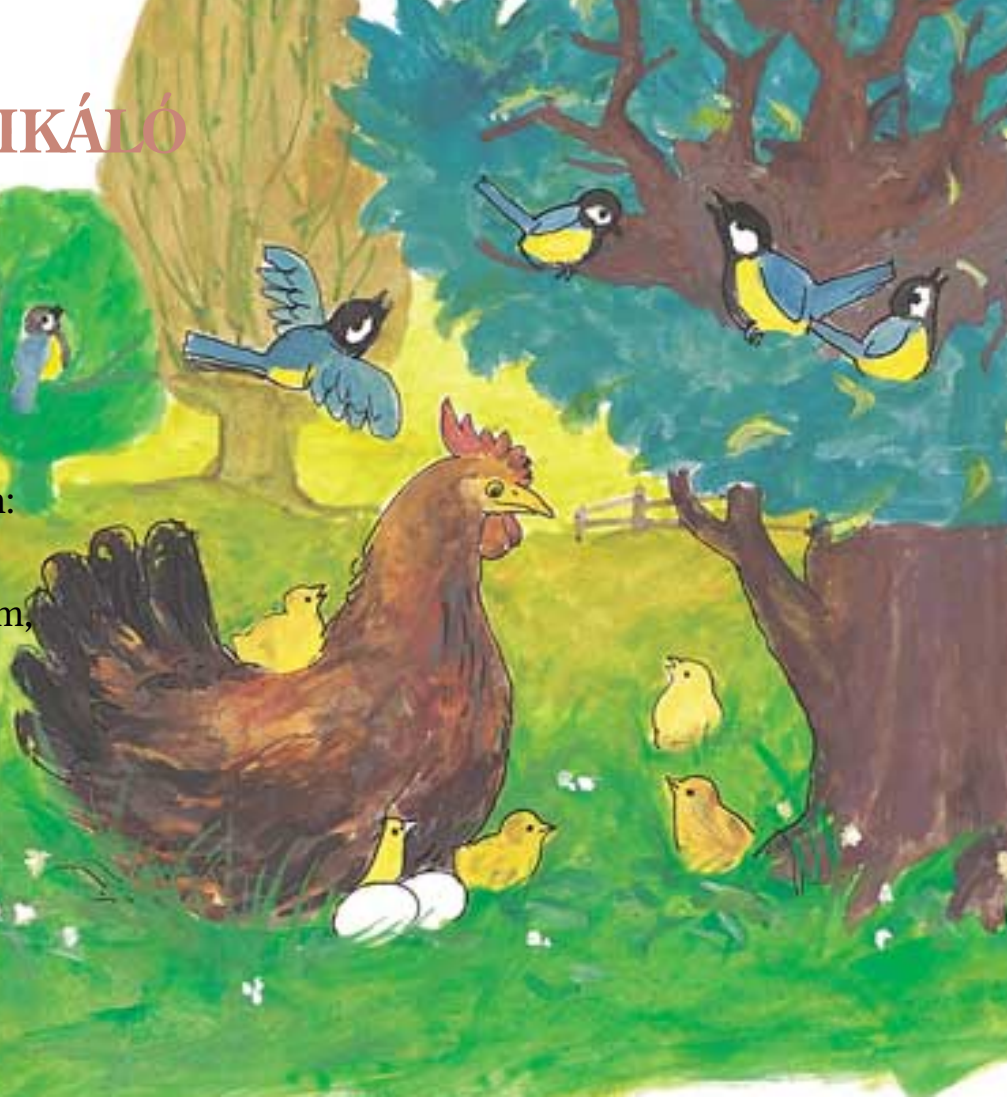
MÉSZELY JÓZSEF

TAVASZI MONDIKÁLÓ

– Csiri-csip és csiri-csen,
Ki motoszkál fészkenben?
Csiri-csiri, csip-csip-csip,
Ki az, aki most így csíp?

– Kotló mama, én vagyok,
nem csíplek, csak kopogok.
Kopogok, hogy megmondjam:
Tojaskádból kibújtam...

– Hadd nézzelek, kincsecském,
Te vagy első csibécském.
Jaj, be szép vagy, kis buksi,
Szárnyam alól ne bújj ki!

CINKEHÍVOGATÓ

GRYLLUS VILMOS, SZEPESI ATTILA

Til- li- li- tü- lü- lü, csi- ri- cse-re-re:

Lomb pa- lo- tá- ba gye- re be!

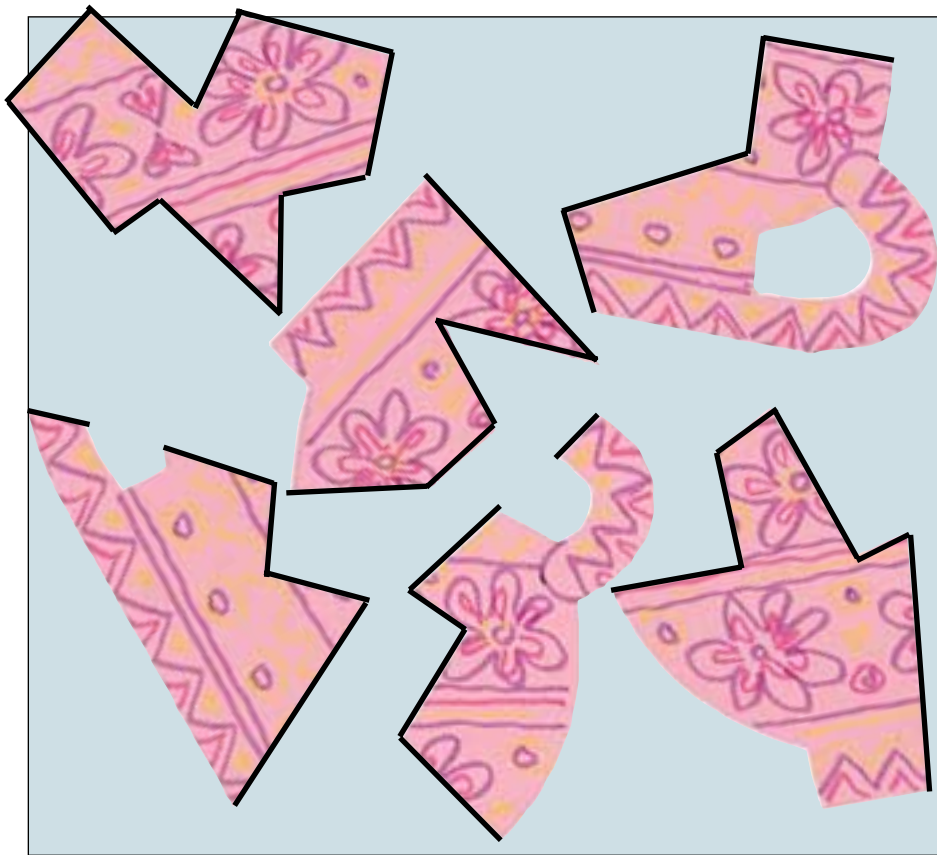

Til- li- li- tü- lü- lü, cse-re- csi- ri- ri:

Hogy- ha be- jöt- tél, ne menj so- ha ki!

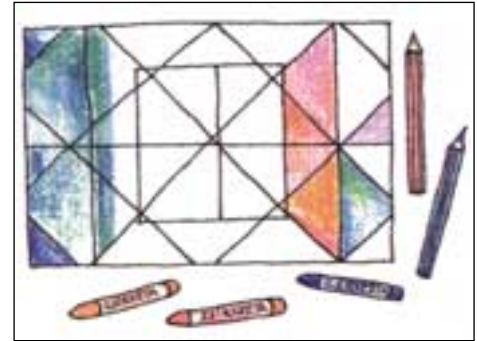
BAK SÁRA rajza

Vágd ki, és ragaszd a kartonlap eltört vázájára ezeket a színes cserepeket. Színezd ki a virágcsokrot.

Kinek ajándékozod? Édesanyádnak vagy nagymamádnak?

Fehér lapból hajtogass csónakot, bontsd ki, és a tűrés vonalai szerint színezd ki a felületeket. Hajtogasd ismét kisladikká. Tűzz rá vitorlát, zászlót, kéményt.

KODÁLY Z.-WEÖRES S.

Idén tavasszal is számos levelet kaptam Tőletek, és válaszoltam is kinek-kinek. Sajnálom, hogy kedves tatrangi barátaimnak nem válaszolhattam, csak közös levélben. Kárpótlásul itt, a postámban ország-világ színe előtt is megdicsérem őket szép leveleikért. És megdicsérem kedves versikéikért-fogalmazásukért, de főképp a gyönyörű kísérő-levelükért három marosvásárhelyi barátomat: Erdős Orsolyát, Jenei Róbertet és Zudor Zoltánt. Másodikosok az 1-es Iskolában. Idézek a levelükből:

Nagyon szeretjük a tanító nénit, Jánosi Szerénkét, s elhatároztuk, hogy meglepetést szerzünk neki. Azért kérünk téged, mert a tan-ci mindig elolvassa a leveleidet. Nagyon szeret téged is. Képzeld el, hogy a tavaly ő volt Csipike a mesemondó versenyen. Az idén a versek világában barangolt a gyermekekkel. Kérünk, írd valami szépet neki, a

Berekméri Evelin, Marosvásárhely

Kőszegi Kinga, Kolozsvár

Te postaládádban!

Hát, kedves Szerénke Tanító Néni, tanítványai leveléből azt olvasom ki, hogy nagyon szeretik Önt, olyannyira, hogy innen a messzi távolból én is megszerettem – Orsolya, Róbert és Zoltán leveléből. Azért idéztem a levelükből, mert azt hiszem, ennél kedvesebbet én se írhatnék. Mondta is az öreg bácsi, aki nek a leveleimet diktálom: Csipike, idézz a Tanító Néni-

**Simon ▲
Enikő,
Margitta**

amit nem tudok teljesíteni, mert igen búsulok, ha csalódást kell okoznom nektek.

Hát most ennyit – és mindenkinek egy szép szál gyöngyvirág májusra. Olyan, amilyet a kalapomon viselek. Illatos is.

Melyhez hasonló jókat,
CSIIPIKE

Nagy Anita, Marosvásárhely

nek tanítványai leveléből, mert ennél szebbet Te sem tudnál kitalálni. Hát megfogadtam a tanácsát. Én, a törpike csak azt üzenem, hogy kezít csókolom, Szerénke Tanító Néné!

Kedves Barátaim, megkérlek, most olvasátok el figyelemmel, ami következik: Minden második leveletekben arra kértek, kedves raj-

Címlap:

**Gál Ferike, Szilágynagyfalu,
Varga Árpika, Vajdakamarás
és Madarász Róbert,
Marosvásárhely**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXII. évfolyam. 245. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), MÜLLER KATI.

A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L.**

Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x.

Ára 6000 lej

ANYÁK NAPJÁRA

Édesanyám,
úgy szeretlek,
virágcsokrot
adok neked.
Ibolya illata
áradjon,
Kedves anyám,
légy boldog!
Török Ákos,
Nagybánya

Szűcs Hajnal-Csilla,
Kraszna

A CSODACIPŐ

Te kis cipő, hová mész?
Édes lábam, jól vigyázz,
Mert a másik meggyaláz,
S haza többé nem találsz!

Szabó Sándor Róbert,
Szilágycseh

Péter Szilárd, Felsőboldogfalva

Szőcs Anita Zsuzsa, Balavásár

A KISKIRÁLYLÁNY

Egyszer volt egy nagyon szép, kedves, takaros királylány. A nagyobb testvérei mindig őt csúfolták-gúnyolták, dolgoztatták. Az apja is utálta, de a két nagyobbik lányát mindig babusgatta. Ezért a kicsi királylány világgá ment.

Útközben egy királyfira akadt, aki a lóva mellett feködött. Biztosan a lováról esett le, így sérülhetett meg. A királylány a ruháit a beteg királyfi sebeire tette, és meggyógyította. Mikor a királyfi magához tért, beleszeretett a királylányba, és feleségül vette.

Nagy lakodalmat csaptak. Máig is élnek, ha meg nem haltak.

Rend Melitta, Margitta

ANYA

Ha aranyhalak úszkálnak,
A szívem majd megszakad.
S ha az anya itthon van,
Szívem édesen táncol.

Vántus Lilla, Győr

Blénesi Bernadette,
Gyergyószentmiklós

Tankó Andrea, Kézdivásárhely

TAVASZ

Itt a tavasz újra,
Elviszi a havat,
A meleg napsugár meg
Előhívja a virágokat.

Menjünk ki az erdőbe,
Szedjünk egy csokorral belőle,
Édesanyánk örömére.

Kupás Péter,
Marosvásárhely

TAVASZ

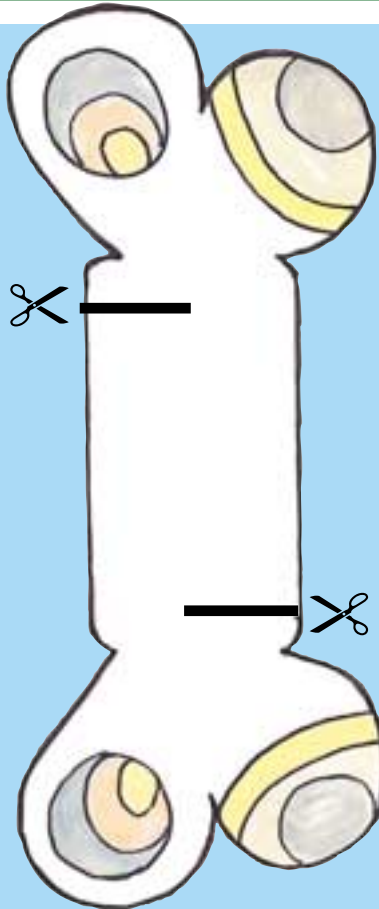
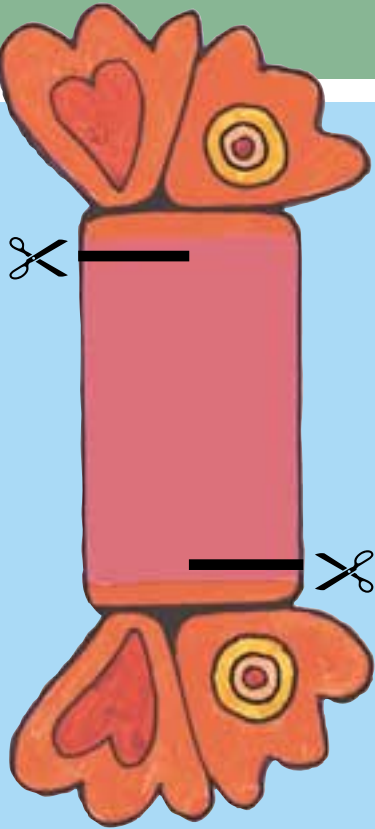
A gólyacsalád megjön-e?
Fészket rak a kéményre?
Gólyababa lesz-e nálunk?
Itt a tavasz, majd meglátjuk!

Bodó Kinga, Ágya

Szilágyi Réka,
Marosvásárhely

PILLANGÓ ANYUNAK

Vágd ki a három pillangót, nyisszantsd be a vastag vonalak mentén, és csúsztasd egymásba a szárnyakat. Húzd az ujjadra, röptesd édesanyádhoz, és játszd el neki a három pillangó meséjét.

